

СПОГАДИ

УЧАСНИКА СОЦІАЛІСТИЧНОГО БУДІВНИЦТВА

В с.КОМИШНІ

ПУСТОВІТА ІВАНА СЕМЕНОВИЧА

Пустовіт С.П. нар. 1862 р. в с. Комишні, вихо́дець із сім'ї бідняків. В 1883 р. забрали в армію, в 21 году, прослужив у Москву в суворівськім полку, були хвилювання де бував Мур. Апостол. (вийшов з ар. стар. унтер. офіцер).

В сім'ї четверо дітей 2 сини, 2 сестри. Брат і сестра ходили в таврію в економію, Микола 1890, Мотря 1895, 1899 р.

I. Сем. залишився з матірю і сестрою меншою та батьком. Батько поступив 1890 р. по 1917 р. в школі викладав гімнастику. Прийняв революцію, обрали власне управління, його касіром обрали. Головою цих зборів був Попик Вас. Мих., Литвишко засідателем (його у 18 р. розстріляли). (Литвишка, Олійник, Козельський і Литвин під червоною нивою в Стадниці).

За царизму- діяли в економії, Столиця інська р. 1908р. брат повернувся назад, його друг Кийченко Костя лише ввечері приходив, І.С. питав чого? Підростеш, узнаєш. В економії німця Швейдера застрайкували, Кийченко К. Пустовіт, прикажчик узняв вожаків, пристав чи ур. почали преследовать , але їм вдалось втекти, хтось допоміг втекти без документів. Являється додому поліція, Микола ховається, утік і після того десь подівся аж до 1910 р. В Ростові по поштовому ведомості, але документи Пустовойт Микола прибув додому в 1912 р. Кость Кийченко був у шахті появлявся додому.

В 1908 р. вступив я до міністер. школи , вже на 3 курсі, батькові¹ з'явилається можливість дітей віддати в школу і набути спец.

В Ком. був ген. Стариков, що в Комишні зав. воєнфед школу в 1910р. поїхали, до Кременчука потім Дніпром (під лантами) пароплавом до Київа, батько говорив з одним молодим студентом чоловіком патлатим ишком : в Соф соборі зайдите по адресу: дам літератури, треба з селами зв'зок. Батько взяв літературу соц. Напрямку.

Я читав з Попиком і захоплювався. Зо мною була сестра Оксеня батькова, її чоловік Куценко був там, брат його в Київ. Соборі був священником високого сану, ще був Петя Косинский (2р. брат) хлопчик хотів поступити, поселилися в родича – свояка.

А саме був храм, реліг. празники, родич мав служити в церкві, тітка повела до святої Варвари. Кинули 2 коп. Зайшли обідати до священника, в нього прислуга. Обід пісний, але розкішний, церковного винця, потім підлели, та давай каже: давай біленької, ще й порося жарене, гусл. . . . . а боже , свинний, святий . . . . .
